

27 Μαρτίου 2015

Πρωτ. Γεώργιος Σχοινάς: Ο Σταυρός είναι η σφραγίδα της αγάπης του Χριστού για τον καθένα από μας

[/ Ορθόδοξη πίστη](#) / [Πεμπτούσια](#) / [Πολυμέσα - Multimedia](#)

Ο πόνος

έχει ημερομηνία λήξης.

Και αυτήν την ημερομηνία λήξης

την έχει υπογράψει ο Χριστός

με το αίμα Του.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Κατανυκτική αγρυπνία τελέσθηκε το Σάββατο 14 Μαρτίου στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, με αφορμή την εορτή του Σταυροπροσκυνησεως. Στην ακολουθία του Όρθρου και τη Θεία Λειτουργία, προεξήρχε και μίλησε ο Πρωτοπρεσβύτερος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών π. Γεώργιος Σχοινάς. Η ιερά αγρυπνία και η ομιλία πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο των εορταστικών εκδηλώσεων «Ευαγγελίστρια 2015».

Καθ' όλη τη διάρκεια της αγρυπνίας, οι πιστοί που συμμετείχαν, είχαν την μεγάλη ευλογία να προσκυνήσουν την θαυματουργή ιερά Εικόνα της Παναγίας της Αρμενιώτισσας, από το χωριό Αρμένιο της Λάρισας και το ιερό λείψανο του Αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος, που μεταφέρθηκε από την Ιερά Μονή Προφήτου Ηλιού Θήρας, που φιλοξενούνται και θα παραμείνουν στον Ναό μέχρι τις 29 Μαρτίου.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, ο π. Γεώργιος στην ομιλία του αναφέρθηκε στην εορτή, το γεγονός δηλαδή ότι η Εκκλησία μας, βάζει στο μέσον της ζωής της τον Τίμιο και Ζωοποιό Σταυρό και καλούμαστε όλοι οι χριστιανοί να τον προσκυνήσουμε.

Αυτό συμβαίνει, όπως εξήγησε, γιατί ο πιστός χριστιανός που κάνει τον αγώνα του μέσα στην Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, πρέπει να μπει κάτω από τη σκιά του Σταυρού για να πάρει δύναμη να περατώσει το αγώνισμα αυτό.

Μιλώντας σχετικά με τον Σταυρό του Κυρίου, τόνισε:

«Πάνω στον Σταυρό εκδηλώθηκε με τον πιο εναργή και σπουδαίο τρόπο η μέγιστη και άφατη αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο. Θα ήταν φυσιολογικό με βάση την ορθή λογική να μην θέλουμε να δούμε τον Σταυρό στα μάτια μας. Γιατί είναι το όργανο εκείνο με το οποίο σκότωσαν Εκείνον που πιστεύουμε, τον Χριστό. Παρ' όλα αυτά όμως και τον βλέπουμε και τον ζωγραφίζουμε και τον έχουμε πάντοτε πάνω μας. Γιατί συμβαίνει αυτό; Γιατί ακριβώς πάνω στο Σταυρό που χύθηκε το αίμα του Κυρίου μας, φανερώθηκε με τον μεγαλύτερο τρόπο η αγάπη του Χριστού για μάς.

Ο Χριστός δεν ήρθε μόνο να γίνει άνθρωπος, δεν ήρθε να μας μιλήσει, να μας κηρύξει, να μας κάνει θαύματα, να μας δείξει έναν ηθικό τρόπο ζωής. Ήρθε και θυσιάστηκε με τον πλέον ατιμωτικό θάνατο και το έκανε για να σώσει όλους μας, τον κάθε άνθρωπο από της αρχής του κόσμου μέχρι και της συντελείας των αιώνων. Πάνω λοιπόν στον Σταυρό εμείς βλέπουμε την άφατη αγάπη και ταπείνωση του Κυρίου μας. Γι' αυτό και ο Σταυρός για μας είναι κάτι που μας γεμίζει από κουράγιο, από δύναμη. Είναι η σφραγίδα της αγάπης του Χριστού για τον καθένα από μας.»

Αλλά και κάτι ακόμα, συνέχισε ο π. Γεώργιος. Αν μέναμε σ' αυτό, θα λέγαμε ότι ο Σταυρός θα ήταν μια κατάσταση απaráκλητη. Μια κατάσταση ίσως και αδιέξοδη. Όμως, αμέσως μετά το Σταυρό έρχεται η Ανάσταση. Όπως ο Χριστός τρεις ημέρες μετά τη Σταύρωση και το θάνατο Του, αναστήθηκε για να συμπαρασύρει και όλο το ανθρώπινο γένος στην πορεία της Αναστάσεως, σ' αυτήν την έγερση των απάντων, έτσι και εμείς αντικρίζοντας το σημείο του Σταυρού, ουσιαστικά ανοίγουμε μία πύλη προς την Ανάσταση. Γι' αυτό για μας ο Σταυρός είναι η άρση όλων των αδιεξόδων.

Όπως εξήγησε πολύ χαρακτηριστικά, μέχρι τότε η πορεία των ανθρώπων ήταν αδιέξοδη. Από το Σταυρό του Κυρίου μας και την τριήμερη Ανάσταση Του, ανοίγει πλέον ο δρόμος για την αιωνιότητα. Ανοίγει ο δρόμος για την βασιλεία των ουρανών, για την βασιλεία του Θεού και μας καλεί ο Χριστός να Του ακολουθήσουμε σ' αυτόν τον δρόμο. Γι' αυτό για μας ο Σταυρός είναι ζωοποιός, γιατί πάνω σ' αυτόν κρεμάστηκε ο Χριστός που είναι η ζωή των απάντων. Και αυτή η ζωή κατέβηκε στο βασίλειο του θανάτου, στον Άδη και έσπασε τα δεσμά του. Λαφυραγώγησε τον Άδη, τον κυρίευσε, τον κατατρόπωσε και τον κατήργησε. Μετά το Σταυρό δεν έχουμε κανένα νεκρό, όλοι είναι κεκοιμημένοι από κει και έπειτα.

Όμως, αναρωτήθηκε στη συνέχεια, τι Σταυρό καλούμαστε να σηκώσουμε εμείς; Πρώτα, ανέφερε, είναι ο Σταυρός της ομολογίας. Ότι πιστεύουμε στον Χριστό, τον Υιό και Λόγο του Θεού που έγινε τέλειος άνθρωπος για μας, που σταυρώθηκε και αναστήθηκε για μας. Και όπως είπε πολύ κατηγορηματικά, είναι Σταυρός να ομολογεί κανείς ότι είναι χριστιανός, γιατί σήμερα η εποχή μας είναι αντισταυρική, δεν θέλει σταυρούς και θυσίες και δεν θέλει και τον Χριστό.

Έχουμε κι έναν άλλο Σταυρό, συνέχισε, των δοκιμασιών και των πειρασμών που έχουμε σ' αυτόν τον κόσμο. Ο Σταυρός της προσωπικής δοκιμασίας του καθενός, είτε είναι αρρώστια, μοναξιά, φτώχεια. Ο Σταυρός που προέρχεται από το περιβάλλον μας, από άλλους ανθρώπους κι απ' τον ίδιο τον διάβολο που έρχεται να μας βάλει παγίδα σε κάθε μας βήμα.

Αυτόν τον Σταυρό, αυτήν την μάχη που δίνουμε καθημερινά, που πολλές φορές μας αφήνει πληγές, τραύματα, έντονες αναπηρίες, να τα παίρνουμε σαν δώρο και να τα εναποθέτουμε στα πόδια του Εσταυρωμένου, κάθε φορά που προσκυνάμε το Σταυρό και να Του ζητάμε να μην τα ξεχάσει. Να καθόμαστε κάτω από τη σκιά του Σταυρού, κάτω από τον Εσταυρωμένο Ιησού, με έναν γλυκό ίσως πόνο και να έχουμε ζωηρή την ελπίδα, ότι Εκείνος που σήκωσε Σταυρό για μας, θα μας βοηθήσει να σηκώσουμε και τον δικό μας.

Και ολοκλήρωσε ο π. Γεώργιος:

«Πως λοιπόν να μην προσκυνούμε τον Σταυρό, να μην σημειώνουμε το σημείο του επάνω στο σώμα μας και να μην παίρνουμε δύναμη και παρηγοριά και χάρη και δύναμη, αφού τόσα σπουδαία τελεσιουργήθηκαν πάνω σ' αυτό το ξύλο;

Αν έχουμε νου, αν είμαστε σε εγρήγορση θα πρέπει να σπεύσουμε κάτω από τον Σταυρό, να στριμωχθούμε όλοι κάτω απ' τη σκιά του και να αφήσουμε τις ρανίδες του αίματος του Κυρίου μας, να μας ξεπλένουν από τις αμαρτίες.

Ο πόνος έχει ημερομηνία λήξης. Και αυτήν την ημερομηνία λήξης την έχει υπογράψει ο Χριστός με το αίμα Του και αυτήν την υπογραφή δεν την παίρνει πίσω.»

[Την ομιλία του π. Γεωργίου μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ.](#)